

نظرات جمعیتی کسب و کارهای تخصصی در خصوص طرح سمنگین
کارگروه جذب سرمایه های داخلی و صدور مجوز ایجاد واحدهای
تولیدی

عنوان گزارش: نظرات تجمیعی کمیسیون های تخصصی در خصوص طرح تشکیل کارگروه جذب سرمایه های داخلی و صدور مجوز ایجاد

واحدهای تولیدی

انتشار: امور کمیسیون های تخصصی اتاق ایران

شماره گزارش: ۱۹۰۰۲۰

پاییز ۱۴۰۰

فهرست

۳	کمیسیون اقتصاد کلان
۳	کمیسیون تسهیل تجارت و مدیریت واردات
۳	کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب
۴	کمیسیون صنایع

کمیسیون اقتصاد کلان

در طرح ارایه شده برای تشکیل کارگروه جذب سرمایه های داخلی، ابهام در مورد اعضای کارگروه و نحوه انتخاب آنها وجود دارد همچنین قوانین مصوب بر صدور مجوزها با طرح ارایه شده تداخل قانونی ایجاد می نماید.

کمیسیون تسهیل تجارت و مدیریت واردات

۱-مقدمه توجیهی این طرح اشاره کرده است به دنبال حذف مقررات دست و پاگیر در زمینه جذب سرمایه های داخلی است. در حال حاضر قانون بهبود مستمر کسب و کار و قانون رفع موانع تولید نیز به دنبال چنین هدفی بوده است اما در مقام عمل موفقیت چندانی کسب نکرده است و نسبت این طرح با قوانین فوق الذکر مشخص نیست. خروجی کارگروه های استانی دارای چه ضمانت اجرایی برای دستگاه های دولتی و سایر بخش های سیاست گذاری در کشور است.

۲-در خصوص ماده (۱) که بیان کرده است کارگروه هایی استانی به منظور جذب سرمایه های داخلی و تسهیل صدور مجوز تشکیل شود در حال حاضر در قانون بهبود مستمر کسب و کار چنین ساز و کاری تقریباً وجود دارد و نیازی به وضع قانون جدید و ایجاد موازی کاری در این زمینه نیست. همچنین این طرح مشخص نکرده است که مشکل عدم جذب سرمایه های داخلی در حال حاضر چیست و این طرح چه مزیتی نسبت به قوانین موجود در این زمینه دارد؟ اینکه کارگروه هایی در زمینه تولید و جذب سرمایه های داخلی تشکیل شود با چه مکانیسمی مشوق سرمایه گذاران خواهد بود که قوانین موجود نبوده است؟

۳-پیش فرض ماده (۲) طرح پیشنهادی این است که مشکل عدم سرمایه گذاری در استانها وجود مقررات و قوانین دست و پا گیر است. این موضوع تنها بخشی از مشکلات فعالان اقتصادی است و بخش عمده دیگر قضیه بی ثباتی در متغیرهای اقتصاد کلان کشور است و بصورت دستوری و تشکیل کارگروه های استانی این موضوع حل و فصل نخواهد شد.

بطور کلی باید اشاره کرد که قوانین مشابهی در خصوص جذب سرمایه های داخلی و تشویق فعالان به سرمایه گذاری در زمینه تولید مورد تصویب قرار گرفته است و باید توجه داشت که با تصویب قانون و صدور بخشنامه سرمایه ها جذب تولید نخواهد شد. یکی از راه های این کار ثبات در متغیرهای کلان اقتصادی از جمله نرخ تورم، نرخ ارز، نرخ سود بانکی و کاهش شوک های برونزا در اقتصاد است. تصویب چنین طرح هایی بدون ثبات بخشی به اقتصاد کلان فایده چندانی برای اقتصاد ملی نخواهد داشت.

کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب

۱-در نگارش طرح پیشنهادی به بند (الف) ماده (۳۱) قانون احکام دائمی برنامه های توسعه کشور مصوب سال ۱۳۹۵ و آیین نامه اجرایی آن مصوب ۱۳۹۸/۳/۵ در خصوص تشکیل شورای برنامه ریزی و توسعه استان توجه نشده است. زیرا به نظر می رسد وظایف این کارگروه تا حدودی با وظایف کارگروه اقتصادی، اشتغال و سرمایه گذاری، موضع بند (الف) ماده (۲) آیین نامه اجرایی شورای برنامه ریزی و توسعه استان همپوشانی داشته باشد. لذا پیشنهاد می شود در نگارش طرح به این موضوع توجه شود.

- ۲- در ماد (۱) به تشکیل کارگروه جذب سرمایه های داخلی و صدور مجوز و... اشاره شده است، لیکن اعضای کارگروه یاد شده صراحتاً معرفی نشده اند. به نظر می رسد اعضای این کارگروه باید صراحتاً متن معرفی گردند.
- ۳- شرح وظایف کارگروه های استانی و شهرستانی مبهم است و بسیار کلی در ماده (۱) عنوان شده است. به نظر می رسد باید مورد بازنگری قرار گیرد و شرح وظایف آن صراحتاً به تفکیک استان و شهرستان مشخص گردد.
- ۴- در تبصره (۳) ذیل ماده (۱) به حضور دو سوم اعضاء برای رسمیت یافتن جلسات اشاره شده است، لیکن تعداد اعضاء مشخص نیست. به نظر می رسد باید این موضوع مورد توجه قرار گیرد و تعداد اعضاء مشخص گردد.
- ۵- تبصره (۴) ذیل ماده (۱) حذف شود. سازوکارهایی مانند تناوب زمانی برگزاری جلسات، دبیرخانه، نحوه تصمیم گیری و ... معمولاً در آیین نامه پیش بینی می شوند. این موضوع در مورد ماده (۲) نیز صادق است. زیرا موارد مطرح شده در این ماده بیشتر به سازوکارهای اجرایی مفاد این قانون می پردازد که معمولاً در آیین نامه های اجرایی به آنها پرداخته می شود.
- ۶- در کارگروه های طرح پیشنهاد صرفاً نمایندگان دولت و حاکمیت حضور دارند و کماکان به مانند سایر مصوبات دولت و حاکمیت نقش و کارکرد بخش خصوصی در تصمیم گیری، نظارت و اجرا نادیده گرفته شده است. با توجه به سیاست های دولت سیزدهم مبنی بر بهره گیری و مشارکت هر چه بیشتر بخش خصوصی در سرمایه گذاری ها و توسعه اشتغال، به نظر می رسد لازم است تا نماینده یا نمایندگانی از بخش های خصوصی از جمله اتاق های بازرگانی به عنوان پارلمان بخش خصوصی نیز در ترکیب کارگروه های یاد شده اضافه گردند ، تا ضمانت اجرایی و بسترهای لازم برای سرمایه گذاری ها از سوی بخش خصوصی فراهم گردد.

کمیسیون صنایع

این طرح پس از گذشت بیش از دو سال هنوز دارای ابهام است. ریاست کارگروه همچنان با استاندار و یا فرماندار است که می بایست هر ماه در جلسه حاضر باشد در حالی که استاندار یا فرماندار با مشغله فراوان کاری مشخص نیست که بتوانند در جلسات حاضر شوند یا خیر... موارد متعددی را هم مطرح کرده است که اگر دارای اختلاف و ابهام باشد وزیر با نهاد مربوطه مکاتبه کند و مشخص نیست که یک طرح که از ابتدا کارشناسی نشده و به یکباره در کارگروه مطرح شده ، تا چه حد امکان رفع ابهامات و اختلافات داشته باشد و تا چه میزان می بایست منتظر دریافت نظرات نهادهای مربوطه باشد. مهمتر آنکه باز هم توجهی به بخش خصوصی نشده است. قبلاً هم کمیسیونهای تخصصی از جمله کمیسیون سرمایه گذاری (در دوره قبل)، کمیسیون صنایع و کمیسیون بازار پول و سرمایه مخالفت خود را با تشکیل چنین کارگروهی اعلام کرده اند و معتقدند که طرح بدون نظرات کارشناسی امکان جذب سرمایه گذاری داخلی و صدور مجوز را نخواهد داشت.